

3. FEJEZET

KECSKE ÚR

és a Traxx

Kecske Úr fütyörészve sétált be a forgalmi iroda ajtaján. A forgalmista épphogy csak rápillantott, azután a kezébe nyomta az egyik vonat kulcsát. Kecske Úr megköszönte azután elindult kifelé a forgalmi irodából. Ám ekkor meglátta, mi van a kulcsra írva.

TRAXX 480-013

Ekkor hallotta meg a forgalmista hangját:

- El is felejtettem mondani. Ma a Traxx nevű vonatot fogja vezetni.
- Mi?! Mi?! Micsoda?! Hogyan?! De hát hol van a Desiro? Hogyhogy nem azt fogom vezetni?

A forgalmista válasz helyett megismételte:

- Ma a Traxxot fogja vezetni és punktum.

Kecske Úr látta: a forgalmistával nem lehet vitatkozni, ezért beletörődve a sorsába kiballagott a forgalmi irodából. Odasétált a Traxxhoz. Ám ekkor nagy meglepetés érte: A Traxx ajtaja nem nyílt ki. Kecske Úr elkezdte rángatni az ajtót. Az még mindig nem engedett. Kecske Úr ekkor már bedühödött: belerúgott az ajtóba. Ha ez a Desirónál bevált, itt is be fog válni... De nem vált be. Az ajtó még mindig nem nyílt ki.

Ekkor Kecske Úr magához intette a pályáórt, aki a közelben vizsgálta a váltókat. Ez is megnézte, megtapogatta az ajtót. Mikor aztán erre se nyílt ki, a pályáór is belerúgott. Csodák csodája: az ajtó nyikorogva kinyílt.

Kecske Úr megköszönte aztán felugrott a gépre. Ekkor észrevette, hogy a pályáór is ott áll mellette.

- Gondoltam, önnel maradok, nehogy elromoljon útközben ez a nyamvadt gép. Ettől a Traxxtól sok minden kitelik.

Kecske Úr nem válaszolt. A forgalmista ezt igennek vélte. Kecske Úr eközben beindította a gépezetet. Kis híján hanyatt esett, amikor meglátta, hogy a kijelzőn ez áll:

Szia Kecske Úr, szia Ambrus!

Tudniillik, a pályáórt Ambrusnak hívták.

Kecske Úr elcsodálkozott. Az rendben van, hogy a Desiro cseveg vele, de, hogy a Traxx is rákezdje, az már mindennek a teteje.

A pályaőr azonban, vagy nem vette észre a szöveget, vagy nem akart róla tudomást venni. Mindenesetre semmi jelét sem adta, hogy látta, ami a kijelzőn megjelent. Kecske Úr közben begördült a megállóba a Traxxal.

Pár órával később:

Kecske Úr leadta a forgalmistánál a Traxx kulcsát. Elégedetten ballagott haza. Ez a vonat is megszerette őt. Ám, ami a következő napon várt rá, arra a legkevésbé sem számított.

Ugyanis, amikor másnap bekapcsolta a vonat műszerfalát, azon ez a felirat díszelgett.

Takarodj, vakarék! A vonat üzemképtelen!

Ambrus épp a közelben téblábolt; épp, mint tegnap, a váltókat ellenőrizte. Amikor Kecske Úr odaintette magához, ránézett a kijelzőre. Ő is elcsodálkozott. Ugyanis a kijelzőn ez díszelgett:

- Mi ez? - kérdezte Kecske Úrtól. - Ez valami trükk, ez valami vicc???
- Semmi trükk nincs. De miért írja ki azt a vonat, hogy vakarék?
- És miért írja ki azt, hogy szia Ambrus?
- Micsodaaaaaaa? - hápogott Kecske Úr. - Az előbb még azt írta ki, hogy...

Ám a pályaőr közbevágott:

- Nem érdekelnek a kifogásai. Inkább csináljon valami hasznosat. Az egyik váltónál felejtettem a kalapácsomat. Hozza ide.

Kecske Úr belátta, hogy a pályaőrrel nem lehet vitatkozni. Leugrott hát a vonatról, hogy megkeresse a kalapácsot. Ám alig tett pár lépést, máris visszafordult. A vonat felől ordítás hallatszott.

A pályaőr dühösen meredt a képernyőre.

- Magyarázza meg nekem ezt! - kiáltott Kecske Úrra. A kijelzőn ugyanis ez virított:

Takarodj, vakarék! A vonat üzemképtelen!

Ám, amikor Kecske Úr felugrott a vezetőállásra, hogy közelebbről is megsejtsen a feliratot, az eltűnt. A helyén pedig ez jelent meg:

Szia Kecske Úr, szia Ambrus!

Kecske Úr Ambrus felé fordult.

- Korábban is tapasztaltam, hogy némelyik vonat beszélget velem. Ez ennél a vonathoz sincs másképp: valamiért megkedvelt engem és önt is. Ám, amikor csak én vagyok a vonaton, az gorombán viselkedik velem. Ugyanez van önnél is. Ezért csak akkor kedves velünk a vonat, ha mindketten egyszerre vezetjük.

- Értem. - szólt a pályaoőr, habár kicsit furcsának tartotta ezt az egészet.

- Akkor munkára fel!

És ezentúl mindig együtt vezették a Traxxot.